

gaende Paragrafer omtalte ville være at ansætte, og ikke skal kunne bestemme Ansættelsesvilkårene for dem; men at dette ligeledes skal være henvist til Finantsloven, uden at man forøvrigt har kunnet give nogen anden Ordning end at henvise til en eventuel Ordning ved Lov. — Hvad dernæst angaar Udvalgets Fleritals Forslag under Nr. 7 til § 8, da tror jeg ligeledes, at det ikke gaar an at henvise disse Spørgsmaal til Finantsloven, nemlig Spørgsmaalene om Fastsættelse af Fartplaner, Udfærdigelse af Taxtregulativer og Befordringsreglementer. Jeg ser vel, at Udvalgets Flerital udtrykker sig saaledes, at det ikke var Meningen, at man vilde have samtlige disse Regulativer in extenso ind paa Finantsloven, men der bruges det Udtryk, at de skulle fastsættes paa Grundlag af de Regler, der fastsættes ved Finantsloven. Men jeg tror i denne Henseende ganske at maatte henholde mig til, hvad der blev bemærket herom af Mindretallets Ordfører, nemlig at det ikke er muligt at opstille almindelige Grundsætninger for saadanne Forhold som dette. Naar vi f. Ex. ville tage Taxterne, afhænge de jo af saa mangfoldige Forhold, der kunne stille sig ulige paa de forskjellige Steder og Dele af Banerne, saaledes at det vistnok vil blive ganske umuligt at opstille almindelige Regler for disse Forhold, der lade sig anvende allevegne; dette vil allerede gjælde om Personbefordring, men det vil i endnu høiere Grad gjælde om Godsbefordringen. Altsaa, et Forsøg paa at opstille nogle faa eller i alt Fald ikke overmaade mange almindelige Principer paa Finantsloven, som skulde følges ved Udarbejdelsen af disse Regulativer og Taxter, vil vistnok i Virkeligheden kun være at lægge Hindringer i Veien for en hurtig og fortaandig Drift af Banerne, lægge Hindringer i Veien for, at der kunde træffes forandrede Bestemmelser, naar det var nødvendigt, og for at man saaledes kunde rette sig efter Trafikens Krav og den mulig opstaaende Konkurrence. — Med Hensyn til Vandringsforslaget under Nr. 9, der angaar Politireglementet, skal jeg bemærke, at det jo vil være noget ganske Nyt, som vi endnu ikke have noget Sidestykke til i vor Lovgivning, en saadan Indretning som den, at et administrativt udstedt Reglement siden skulde forelægges Rigsdagen — det skulde vel være i en Slags Analogi med foreløbige Love eller deslige — og at det saa skulde falde bort, hvis det ikke blev stadfæstet af Rigsdagen; det vil jagtens betyde, at allerede den Omstændighed, at det ene Thing forstædede det, var tilstrækkelig til at bevirke, at det faldt bort. Det vilde være en saadan

Nytskabning, som vi ikke have noget Tilsvarende til i vor nu bestaaende Ret, at jeg ikke kan se, at der allerede af den Grund kan være nogen Anledning til at gaa ind derpaa. Men dernæst tror jeg heller ikke, at der i Realiteten er nogen Grund dertil; thi de Bestemmelser, som der kan være Tale om at føre ind i saadanne Reglementer, og som jo naturligvis ikke maa stride mod Lovgivningen, men kun kunne bevæge sig paa det Omraade, som Lovgivningen lader frit, tror jeg ikke er at give nogen saa overdreven stor Myndighed, at der kan være nogen Betænkelighed ved at overlade det til den samme Myndighed, som overhovedet tager Bestemmelse om Jernbanernes Drift. Her er jo altsaa kun Tale om at opstille et Komplex af Regler, som skal iagttages, med Hensyn til selve Driften og med Hensyn til selve Jernbanerne Overholdelse af Orden, Forebyggelse af Farer ved Benyttelsen, altsaa Bestemmelser, der ikke, saavidt jeg kan se, kunne komme i Strid med de almindelige borgerlige Friheder eller fra den Side betragtet frembyde nogen Betænkelighed. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der er nogen som helst Grund til at gaa ind paa noget saadant Nyt i Anledning af dette, som det forekommer mig, forholdsvis ubetydelige Anliggende, som at Rigsdagen skulde til at approbere administrative Reglementer. — Hvad Forslagene under Nr. 10 og 11 angaar, staa de jo i Forbindelse med hele den øvrige Ordning, som Udvalgets Flerital har bragt i Forslag, og det følger jo altsaa af sig selv, at naar man ikke kan gaa ind paa, men maa modsætte sig denne, der saa heller ikke kan være Spørgsmaal om at tiltræde disse Bestemmelser. — Forsaavidt der dernæst af et Mindretal er stillet et Forslag under Nr. 3 og Nr. 5, da skal jeg dertil bemærke, at en saadan Kontrollomite, som man kalder det, vil det være endnu mere umuligt for Regeringen at gaa ind paa end paa dette, faktisk at indlægge den hele Bestyrelse under Finantsloven, saaledes som Flerittallet vil. En saadan Mellemautoritet som denne Kontrollomite vil, saavidt jeg skjønner, ikke paa nogen Maade kunne bestaa med det, som man vel jagtens vil have fremdeles skal gjælde, at Indenrigsministeren skal være den, der bærer Ansvaret for Jernbanernes Bestyrelse og Drift; thi det kan man dog ikke forlange, at den, der skal tage Ansvaret for en vis Drift, saaledes skal stilles under en Kontrollomite, der i og for sig ikke bærer noget Ansvar. Jeg tror heller ikke, at man kan trøste sig med, at det ikke er nogen Indgriben i Bestyrelsen, der tilsigtes, men at det kun skal være et Slags Veto, som denne Kontrol-